

Burgemeester Patrick Moenaert verdedigt met vuur zijn beleid. We legden hem zeven kritische vragen voor.

DOOR STEFAN VANKERKHOVEN/FOTO'S LIES WILLAERT

Patrick Moenaert 'Ik speel geen cinema'

Is het niet al te gek dat Brugge geen businessplan heeft en de lokale cel economie amper drie ambtenaren telt?

Patrick Moenaert: Ook in alle andere stadsdiensten zijn er ambtenaren actief met bedrijfsmaterie bezig. Kijk, het stedelijke beleid op het vlak van handel is uitstekend in ons 'commercieel strategisch plan'. Sinds begin vorig jaar werd een vestigingssubsidie voor buurtwinkels ingevoerd en werd de animatie- en promotiepremie voor nieuwe evenementen verhoogd. Er wordt een investeringsdossier opgemaakt om kwaliteitsvolle handelszaken aan te trekken. De leegstandpremie zal ook aangewend kunnen worden langs handelsassen in onze deelgemeenten. Sinds januari 2010 hebben we een algemeen infoloket voor ondernemers. En daarbovenop zijn er een digitaal infopunt voor ondernemen en een digitale economische kaart.

Mist Brugge geen globale toeristische visie? Er worden verkeerde prioriteiten gelegd, zo is te horen.

Moenaert: Onze focus ligt op het verblijfstoerisme in die periodes waar ondersteuning noodzakelijk is: de winter en de midweek. Een verblijfstoerist spendeert nu eenmaal vier keer meer dan een dagtoerist. Te veel dagbezoekers zijn nefast voor de beleving en tasten het lokale draagvlak aan.

Er zijn verscheidene initiatieven ontwikkeld, met bereikbaarheid als rode draad. Via de vzw Toeristische Ontsluiting West-Vlaanderen wordt het inkomende

toerisme via de luchthavens gestimuleerd. De vraag naar een betere ontsluiting via Rijsel en Zaventem is legitiem, maar het gaat om heel complexe dossiers. Het proefproject met een directe treinverbinding naar Rijsel was geen succes, omdat de NMBS er niet achter stond. Met Zaventem kan er een directe verbinding worden overwogen zodra het derde spoor een feit is.

De cijfers bewijzen dat we goed bezig zijn. Tussen 2005 en 2009 steeg het verblijfstoerisme met 200.000 overnachtingen, dat is bijna 15 procent! Het aantal overnachtingen verhoogde exponentieel in de winter. December is uitgegroeid tot een topmaand. In het crisisjaar 2009 hield Brugge als enige kunststad stand.

Is het stadsbestuur wel 'agressief' genoeg in de verdediging van de Brugse belangen? Alle banken hebben hun provinciale zetel uit Brugge weggehaald...

Moenaert: Er is een verschil tussen agressief communiceren en assertief besturen. Ik geloof meer in het tweede. Hoog oplopen met het feit dat je middelen hierheen haalt, staat goed op je c.v. maar komt de stad nog niet ten goede bij een volgende middelenverdeling. Andere gegadigden kijken over je schouder mee.

We hebben de voorbije jaren belangrijke dossiers binnengehaald. Op cultureel vlak Brugge 2002, het Concertgebouw en ons Cultuurcentrum. Op economisch vlak de ontsluiting van onze haven via de N31. De inzet van Vlaanderen om de N31 veiliger te maken en het verkeer vlotter te laten verlopen, is enorm. De budgetten die daar

voor vrijgemaakt zijn, worden ons elders beneden.

Wat de banken betreft: als lokale overheid kun je niet marktregulerend optreden. In Brugge voerden wij, in de aanloop naar Brugge 2002 – toen het hotelaanvragen regende – een hotelstop in om de leefbaarheid van de binnenstad te vrijwaren. Nu vragen sommige Bruggelingen een chocoladewinkelstop en een nachtwinkelstop... Het is niet onze taak om ondernemerschap te blokkeren, maar het is evenmin mogelijk om hier alle functies te behouden die behoren tot de vrijemarkteconomie. Wij steunen waar mogelijk: voor bestellingen voor Bombardier en voor Carrefour ben ik succesvol tussenbeide gekomen. Maar banken vestigen hun provinciale zetel waar de meeste bankverrichtingen worden uitgevoerd. In West-Vlaanderen is dat niet in Brugge.

Vlaamse ambtenaren zullen samenhokken aan het station, Brugse ambtenaren in een nieuwe centrale administratie ter vervanging van de Beurshal. Het gevolg is dat veel historische panden leeg zullen staan.

Moenaert: We leven in een van de beste steden van West-Europa. Dat komt niet vanzelf. Voor de historische panden bestaat een totaalconcept, een geïntegreerd plan waarmee we naar buiten zullen komen na overleg met alle betrokken partijen. Niet alle historische panden lenen zich voor hedendaagse functies. Denk maar aan de Zeven Torens, het vroegere Belgacomgebouw. Het stond 30 jaar leeg, nu is er een ▶

- ▶ hotel waardoor het pand gered is. Wij hebben dat gebouw doorgelicht met het oog op kantoorfuncties, maar dat bleek niet haalbaar.

Moet Brugge het voortouw nemen in de creatie van een stadsgewest om oplossingen te vinden voor regionale problemen?

Moenaert: Stadsgewest is een trendy begrip, maar dat is niet voldoende om een meerwaarde te creëren. We werken nu al nauw samen met aanpalende gemeenten. Op mijn aangeven is er burgemeestersoverleg omtrent een gezamenlijke aanpak voor bedrijventerreinen. Werkgelegenheid stopt niet bij de stadsgrenzen, vandaar ook de keuze van de stad om in de stappen in de werking van het Resoc, het overkoepelend Regionaal Sociaaleconomisch Overlegcomité, in plaats van te investeren in een lokaal instituut.

Ook in het voetbaldossier zitten we met meerdere gemeenten rond de tafel. Voor de haven, het toerisme en onze openbare ziekenhuizen is er samenwerking met Oostende. Het lokale niveau houdt de vinger aan de pols, maar dat houdt ons niet tegen om de hand uit te steken naar andere besturen waar dat zinvol en mogelijk is. Daartoe een geheel nieuw bestuursniveau creëren lijkt me noch wenselijk, noch nodig. Qua grootte vind ik Brugge ideaal met zijn 120.000 inwoners. Ik benijd mijn collega's van de grotere steden niet.

U krijgt de kritiek dat de Brugse inspraakvergaderingen 'cinema' zijn. De krachtlijnen zouden toch al vastliggen.

Moenaert: Ik zou daar geen tijd in steken mocht het hier om cinema gaan – al hou ik van een goeie film. Als overheid heb je er geen enkel belang bij de wensen van de bevolking naast je neer te leggen of niet open te staan voor constructieve suggesties. Een groot voorbeeld van inspraak is ons mobiliteitsplan, dat op belangrijke punten – de parkeerduur in blauwe zone – aangepast werd na suggesties op de inspraakvergaderingen. En eigenlijk geldt dat voor zowat alle dossiers in verband met wegwerkzaamheden.

U vraagt aan Vlaanderen om Brugges oudste kern – een derde van de binnenstad – als stadsgezicht te beschermen. Voor de Marcus Gerards Stichting gaat dat niet ver genoeg.

Moenaert: We gaan bijzonder streng te werk als het om bouwen en verbouwen gaat, zeker in de binnenstad. Dat wil niet zeggen dat er vandaag geen smakvolle ingrepen mogen gebeuren. Een integrale bescherming als stadsgezicht zou een Bokrijkeffect hebben. Wie onlangs de

PATRICK MOENAERT 'Een integrale bescherming als stadsgezicht zou een Bokrijkeffect hebben.'

kat de bel heeft aangeboden om zijn eigen stad in een slecht daglicht te stellen bij de Unesco, draagt een immense verantwoordelijkheid. Waar frustratie toe leiden kan! Brugge is een stad waar je van zowat elke eeuw architecturale sporen terugvindt. Als Brugge een dynamische stad wil zijn, moeten wij ook openstaan voor kwaliteitsvolle hedendaagse architectuur. Ik ben er trots op dat dit sinds Brugge

2002 mogelijk is. Het Concertgebouw was een trigger: sindsdien zijn er, ook door private eigenaars, veel mooie projecten bijgekomen. En ik ben gelukkig dat ik op drie Brugse pleinen mijn stempel heb kunnen drukken: de parkeervrije Markt, Toyo Ito op de Burg, en binnenkort nieuwe paviljoenen op 't Zand – een project van architect Paul Robbrecht, die ook het Concertgebouw tekende.